

καὶ διεχύθη ἀνά τὸν αἰθέρα ἢ παρήγορος ὡδὴ τῶν ἐναερίων χορῶν.

«Διατὶ θρηνεῖτε; Διατὶ ὀδύρεσθε καὶ βλασφημεῖτε; Ἐν τῇ φύσει τίποτε δὲν χάνεται, τίποτε δὲν δημιουργεῖται. Τὰ πάντα μετασχηματίζονται, τὰ πάντα ἀποθνήσκουσι διὰ τὸ ἀναγεννηθῶσιν. Εἴτε ὀλίγον ἀργότερα, εἴτε ὀλίγον ἐνωρίτερα, τί σημαίνει; Τί εἶνε ἐν τῷ ἀπείρῳ ἢ σύγκρουσις τινῶν ἀτόμων; Τί εἶνε μία ὥρα θλίψεως ἐν τῇ αἰωνιότητι; Ὁ ἀνυπολόγιστος τυφῶν τῶν ὄντων ἀνελίσσεται εἰς χιλιάδας χιλιάδων πτυχῶν, οὐδέποτε δὲ σταματᾷ. Ὁ κόσμος εἶνε ἀναβλύζουσα πηγὴ, τῆς ὁποίας τὰ ἀνεξάντλητα ὕδατα διαχέονται, ἀναμιγνύονται, μερίζονται διὰ τὰ ἐνωθῶσιν ἐκ νέου, ἐξατμίζονται διὰ τὰ πυκνωθῶσιν ἀμέσως μετ' ὀλίγον καὶ ἐπανέλθωσιν εἰς τὴν ἀρχικὴν αὐτῶν ἀφετηρίαν. Εἰς τὸν ἀένναον τοῦτον πηγαινοερχομὸν ἕκαστον μῦρον τῆς ζωῆς εἶνε ἄτομον, ἔχον κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον αὐτοσυνείδητον, τὸ ὁποῖον δὲν ἤμπορεῖ παρὰ τὰ ζῆση. Μόνον οἱ ποικίλοι συνδυασμοὶ τῶν μυρίων τούτων εἶνε ἐφήμεροι. Σεῖς, ὦ ἀδελφαί μας, ψυχαὶ ἢ δυνάμεις ἀόρατοι, αἱ ὁποῖαι πληθύνετε τὸν αἰθέρα καὶ σχηματίζετε τοὺς κόσμους, σεῖς εἴθε ἀθάνατοι, δὲν ἤμπορεῖ νὰ ἐκλείψετε.

«Καὶ σύ, ἄμοιρε ταξιδιωτᾶ, εἰς τὸν ὁποῖον ὑπεσχέθημεν ταξείδιον ἡσυχον, συγχώρησον τὴν πλάνην μας. Εἰς τοὺς ἀνθρώπους καταγίνωσκε τὸ ἀτύχημα, τὸ ὁποῖον πλήττει ἀνθρώπους. Τύχη δὲν ὑπάρχει αἰ φοβερώτεραι καταστροφαί, ὅπως τὰ παραμικρότερα ἀτύχηματα, ἔχουν τὴν αἰτίαν των. Εἴθε ἡ ἀνθρωπίνη ἐπιστήμη νὰ προβλέπη αὐτὰ καλλίτερον ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν. Μὴ ἀγανακτῆς, μὴ ἀπελπίζεσαι. Βάδιζε διαρκῶς πρὸς τὸ καλλίτερον, παραμένων πιστὸς εἰς τὸ καθήκόν σου.»

Εἰς τὴν σοβαρὰν ταύτην μελωδίαν ἀνταπεκρίθη οὐρανόθεν ἄσμα, γλυκὺ ὡς ἡ ἄρπα, τρυφερόν ὡς τὸ βιολίον, ἐπιβλητικὸν ὡς ὄργανον ναοῦ ἔφερον ἀνατριχιάσεις, τόσον ἠδὺ καὶ παθητικὸν ἥτο. Ἦτο ἡ διωδία δύο ἀνθρωπίνων ψυχῶν, αἱ ὁποῖαι εἶχον λυθῆ τῶν ὕλικῶν δεσμῶν των.

«Ἐξέπληρώσαμεν τὸν γήινον ἡμῶν προορισμόν. Ἐυλογητὸς ἔστω ὁ θάνατος, ὅστις μας ἐλύτρωσεν ἡμῶν καὶ τοὺς δύο. Ἐδεδεσμευόμεθα ἀπὸ βαρῶν μηχανισμῶν ὀργάνων, τῶν ὁποίων εἴμεθα μᾶλλον δούλοι ἢ κύριοι· ἅς ἀνακτῆσωσιν τὴν αὐτονομίαν των, ἅς ἀποσυντεθῶσι καὶ αὐτὰ καὶ ἅς ἀναλάβωσιν τὴν ἀνεξαρτησίαν των! Θὰ εἰσπρεύσωσιν εἰς τὸν χεῖμαρον τῶν πραγμάτων καὶ θὰ σχηματίσωσιν νέους συνδυασμοὺς κατὰ βούλησιν. Εἴμεθα ἐλεύθεροι. Ἦμποροῦμεν ν' ἀνυψωθῶμεν ἐν τῇ ἱεραρχίᾳ τῶν ὄντων. Ἦγαπώμεθα, θὰ ἀγαπηθῶμεν περισσότερο, θ' ἀγαπώμεθα

πάντοτε. Ἀδιασπᾶστος ἠνωμένοι, θὰ βαίνωμεν πάντοτε πρὸς τὰ ἔμπροσ, πάντοτε ὑψηλότερα, πρὸς τὸ τέλειον καὶ ἰδεῶδες, πρὸς τὸ αἰθέριον φῶς, πρὸς τὸ καλόν, πρὸς τὸ ὑπέρτατον ἀγαθόν, πρὸς τὸν Θεόν. Διαβλέπομεν ἤδη τὴν ἁρμονίαν τῶν αἰωνίων δυνάμεων, αἱ ὁποῖαι ἀναπτύσσονται ἐν τῷ ἀπείρῳ. Χαῖρε, γῆ, χαῖρε. Ἀναπετώμεν τὰς πτέρυγας πρὸς νέαν πατρίδα.

«Καὶ σύ, ἀγαπητὴ ταξιδιωτᾶ, ὅστις ἐπὶ τινὰς στιγμὰς συνταξείδευες μαζί μας, ἀν μὰς ἀκούσης εἰς τὸν ὕπνον σου, ὅταν θὰ ἐγερθῆς ἐν θυμῷ τοὺς λόγους μας. Εἴθε τὸ τελευταῖον ἄσμα μας νὰ βαυκαλίσῃ τὸ λοιπὸν τῆς ζωῆς σου διὰ τὰς ἀνθρωπίνους θλίψεις ἐν μόνον ὑπάρχει φάρμακον, ἡ ἐλπίς».

Τὴν ἐσπέραν, ὅτε συνῆλθεν ὁ ταξιδιωτῆς, ἀπελούμασεν, ὅπως καὶ τὴν προτεραίαν, τὸν ἥλιον δύνοντα ὀπισθεν τῶν λόφων, τὰ πτηνὰ τὰ ὁποῖα ἐψαλλον, ἐπανερχόμενα εἰς τὸ ἄσυλον αὐτῶν μεταξὺ τῶν δένδρων.

Αἴφνης παρετήρησε πλησίον του τὰ πτόματα τῶν δύο ἐραστῶν ἐπὶ φορείου. Τὰ μετέφερον μετ' ὀλίγον θὰ μετέφερον καὶ αὐτόν. Εἰς τὸ κίνημα του ὄλοι οἱ παρεστῶτες ὠπισθοδρόμησαν ἐξ ἐκπλήξεως καὶ φρίκης.

Ἄλλὰ γηραιὰ χωρική, ἣτις εἶχε θάψει πολλὰ ἐκ τῶν τέκνων της καὶ τῶν ἐγγονίων της, τὸν ἐπλησίασεν, ἔχουσεν εἰς τὸ στόμα του τονωτικὸν ποτόν, τὸν ἐβοήθησε ν' ἀνεγερθῆ καὶ τὸν ὠδήγησεν εἰς τὸ χωρίον. Μετὰ τινὰς δ' ἡμέρας ἡσυχίας καὶ περιποιήσεων ἠδυνήθη νὰ ἐξακολουθήσῃ τὸ ταξείδιόν του.

Σήμερον δημοσιεῖ τὴν ἀφήγησιν ταύτην διὰ τὰ ἐμπνεύση εἰς κάποιον τὴν ἰδέαν νὰ μελοποιήσῃ αὐτήν. Ὅ,τι δὲν τολμῶμεν νὰ πιστεύσωμεν ἢ νὰ εἴπωμεν, δὲν τὸ ἐκφράζομεν διὰ τῆς μουσικῆς;

(Κατὰ τὸ γαλλικόν).

Δ. Κ.

ΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΓΝΩΜΑΙ

Ἐπάρχουσι περιστάσεις καθ' ἃς ἡ πρέπει νὰ εἶνε τις ἐντελῶς σύμφωνος ἢ νὰ σιωπᾷ. Ἡ στενὴ φιλία ἀπαιτεῖ ἢ πλήρη ἁρμονίαν ἢ σιωπὴν.

*

Εἶνε ἐλάττωμα τῶν λεπτῶν ἀνθρώπων νὰ ζητοῦν καὶ παρ' ἄλλων τὴν λεπτότητα τὴν ὁποῖαν αὐτοὶ ἔχουν.

*

Ἡ δύναμις εἶνε κώδων ὅστις ἐμποδίζει τὸν κρούοντα ν' ἀκούσῃ ἄλλον τινὰ ἤχον.

*

Ὁ μεγαλείτερος ψεύστης εἶνε ὁ λέγων ἀληθείας τὰς ὁποίας δὲν πιστεύει.

*

Ἡ δυσκολωτέρα πρᾶξις τῆς ἀριθμητικῆς εἶνε ἡ ἀριθμησις τῶν ἰδίων μας σφαλμάτων.